

SEENET-South-East European Ecological Network (Rețeaua Ecologică a Europei de Sud-Est), un program din cadrul Rețelei Ecologice Pan-Europene (Pan-European Ecological Network—PEEN)

Programul facilitează deplină implicare a țărilor din sud-estul Europei și din zona Marii Negre în cadrul activităților care vin în sprijinul Rețelei Ecologice Pan-Europene (PEEN) și are ca obiectiv considerarea intereselor și aprecierilor specifice acestor regiuni.

Implicarea factorilor de interes în cadrul rețelelor ecologice

Programul SEENET:

- Este coordonat de către Centrul European pentru Conservarea Naturii (ECNC-European Centre for Nature Conservation) în cooperare cu ECCC-The Coastal Union și Eurosite
- Inițiat în Decembrie 2005 se va întinde pe o perioadă de doi ani
- Este finanțat de către Ministerul Agriculturii, Naturii și Calității Alimentelor și de către Ministerul Afacerilor Externe din Olanda în cadrul programului de sprijin al planului de acțiune BBI-Matra 2005-2008
- Se concentrează deosebi pe implicarea factorilor de interes
- Acoperă întreaga gamă a problemelor legate de zonele terestre, costiere și marine
- Oferă instruire asupra rețelelor ecologice și planificării regionale cât și asupra identificării surselor de finanțare pentru rețelele ecologice
- Oferă posibilități pentru desfășurarea de întruniri bilaterale și multilaterale la nivel regional
- Oferă posibilitatea reprezentării la nivelul instituțiilor europene a problemelor regionale ale rețelei ecologice.

Vizitați website-ul SEENET: www.seenet.info pentru mai multe informații referitoare la rețelele ecologice din regiune

Contact:

Coordonator Program
Rob Walters (walters@ecnc.org)

Manageri Program
Ana Nieto (nieto@ecnc.org)
Agnes Bruszik (bruszik@ecnc.org)

Tel.: +31-13-5944944
Fax: +31-13-5944945
www.ecnc.org

ECNC © 2006 Editată de Agnes Bruszik, Ana Nieto și Aysegül Cil.
Design: Agnes Bruszik Harta: Echipa proiectului SEENET Foto: Agnes Bruszik, Aranypony Kft., Eco Tree Care and Conservation, Mihály Végh, Tibor Mikuska, M. Romulic, www.leaderplus.nl

Lucrând împreună pentru un viitor durabil

dig
drum
conexi-
une apa
natura
peste agricul-
tura poteca
padure pod rau
apa mlastina bio-
diversitate zona de
tranzitie turism ar-
bore coridor ecologic
helestee pentru hranire
regiune ecologie strategie
diguri dezvoltare durabila
zona de refacere floare liliac
ecosisteme zona nucleu pasare
transport lege fluture plante
conectivitate autostrada urban
planificare spatiala omenire viitor in-
sule pentru repaus timp peisaj drum

De ce sunt importante pentru noi rețelele ecologice ?

Zonele naturale oferă oamenilor bunuri vitale și avantaje și contribuie într-o mare măsură la bunăstarea întregii omeniri. Realizarea echilibrului între conservarea diversității biologice, zonele naturale și asigurarea spațiului necesar desfășurării activităților umane constituie unul dintre cele mai mari deziderate pentru garantarea supraviețuirii generațiilor viitoare.

Ca principiu de bază al dezvoltării durabile, conservarea naturii și a biodiversității, înclină să se concentreze asupra desemnării și implementării de rețele ecologice în întreaga lume. Aceste rețele conectează zonele naturale, asigurând astfel continuarea, într-o manieră durabilă, a desfășurării proceselor naturale din cadrul ecosistemelor.

Datorită faptului că în Europa are loc o degradare severă a zonelor naturale, urmare a rapidei urbanizări și a dezvoltării infrastructurii de transport rutier, a modificărilor în ceea ce privește utilizarea terenurilor, a poluării, etc., rețelele ecologice reprezintă măsuri extrem de importante și necesare. Așadar, este responsabilitatea noastră de a ne planifica viitorul într-un mod durabil.

Sunteți implicat în cadrul uneia dintre rețele ecologice?

Este important pentru dumneavoastră de știut dacă sunteți implicat în conducerea, administrarea, gestionarea, exploatarea sau planificarea unor zone care sunt considerate ca făcând parte dintr-o rețea ecologică. Ați putea fi un factor de interes implicat în cadrul proceselor generale sau unul care numai influențează conduita celorlalți factori implicați în cadrul proceselor cu impact asupra rețelelor ecologice.

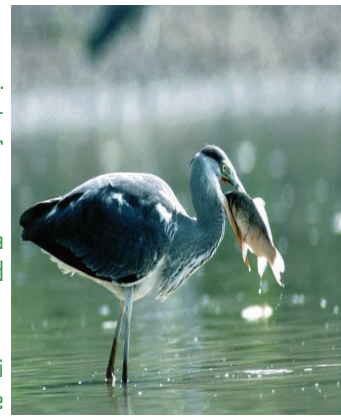
Factorii de interes primari, în general, sunt reprezentați de factorii decizionali, planificatorii, managerii sectoriali locali implicați în proiectarea, planificarea și implementarea rețelelor ecologice.

Factorii de interes primari	Drepturi, atribuții și responsabilități
Factorii decizionali <ul style="list-style-type: none"> Instituii internaționale, ex. ONU Instituii UE 	<ul style="list-style-type: none"> coordonează implementarea convențiilor asigura instrumentele necesare elaborării politicilor stabilesc agenda internațională
Organizații guvernamentale naționale și regionale <ul style="list-style-type: none"> Ministere Instituii naționale 	<ul style="list-style-type: none"> stabilesc cadrul legislativ și financiar pentru programele de dezvoltare durabilă crează legături între programele de dezvoltare durabilă locale și cele existente la nivel global aplica prevederile acordurilor internaționale acționează la nivel local în sprijinul dezvoltării durabile examinează impactele sociale și de mediu din cadrul politicilor și legilor
<ul style="list-style-type: none"> Autorități locale, administrații locale, municipalități Uniuni ale municipalităților Consilii sau comitete locale de mediu care își desfășoară activitatea în coordonare cu autoritățile regionale 	<ul style="list-style-type: none"> planifică, implementează și monitorizează proiectele de dezvoltare urbană (planificare, ape, ape reziduale, deșeuri solide, transporturi, planuri de amenajare, etc.) controlează procesele care conduc la poluarea mediului determină programele privind educația de mediu realizează programele de participare a publicului.

Factorii de interes secundari sunt reprezentați de cetățeni, persoane individuale, organizații neguvernamentale sau asociații și reprezentanți ai comunităților locale a căror opinie, pro sau contra, ar putea influența aprecierile asupra activităților sau proiectelor desfășurate în zonă.

Factorii de interes secundari	Drepturi, atribuții și responsabilități
Sectorul privat, Ex. firme de construcții/consultanță	<ul style="list-style-type: none"> proiectează/implementează planurile și proiectele de dezvoltare duc la îndeplinire programele de participare publică
Organizații neguvernamentale (ONG-uri)	<ul style="list-style-type: none"> asistă instituțiile la nivel național asupra problemelor generate de aplicarea politicilor mediază cu cetățenii și autoritățile care utilizează resurse sau bunuri și servicii creșterea conștientizării asupra programelor politice
Organizații obișnuite <ul style="list-style-type: none"> Forme de organizare cooperatistă sau asociații Forme neorganizate precum voluntarii 	<ul style="list-style-type: none"> exprimă opiniile cetățenilor afectați identifică problemele locale și cauzele acestora organizează și conduc inițiativele comunității locale monitorizează eficiența agenților externe
Gospodării	<ul style="list-style-type: none"> exprimă necesitățile rezidenților locali.

Cum puteți realiza un parteneriat în cadrul rețelelor ecologice?

Dacă vă recunoașteți ca făcând parte din oricare dintre grupurile menționate mai înainte, va trebui să țineți seama de următoarele:

- Rețelele ecologice nu pot fi înființate într-un mod corespunzător fără activă cooperare și implicarea factorilor de interes relevanți!
- Parteneriatele pot fi inițiate numai pe baza unor interese comune
- Impartășirea experienței și contribuția multiplilor factori de interes implicați la activitățile desfășurate este crucială în procesul planificării și gestionării rețelelor ecologice; acestia pot învăța unul de la altul din experiența acumulată de fiecare și pot explora noi posibilități de a lucra împreună.
- Forumurile de discuții ajută la înțelegerea necesităților, intereselor și valorilor fiecăruia pentru a putea realiza un parteneriat.

Cum putem lucra împreună pentru a "conecta" natura?

Managementul apelor

Marile râuri pot fi privite drept coridoare ecologice naturale. Îmbunătățind calitatea apei și (re)stabilind conexiunile acestuia cu alte surse de apă, prin anularea digurilor care nu sunt necesare, se ameliorează diversitatea biologică oferind astfel rute pentru speciile de pești migratori. Amenajarea unor insule pentru odihnă sau cuibărit, pentru păsări, în helestele populate cu pești, este o bună modalitate de a crea puncte intermediare pe coridoarele de migrație a vietuitorilor sălbatici. Asigurarea conectivității zonelor umede contribuie semnificativ la retenția în sol a apei și la controlul inundațiilor.

Reconstrucția albiei râului, Kopacki Rit, Croația

Eco-duct peste autostrada A50, Olanda

Transport și infrastructură

Sectorul de transport constituie adesea o amenințare pentru zonele naturale datorită faptului că infrastructura determină fragmentarea unor zone verzi importante. Conectarea zonelor fragmentate poate fi parțial restabilită prin construcția unor eco-ducte și a unor coridoare destinate vietuitorilor sălbatici peste autostrăzi, drumurile existente și rețeaua de cai ferate. Aceste poteci sunt utilizate îndeosebi de către mamiferele mari. De asemenea, acolo unde este posibil, poate fi luată în considerare opțiunea mutării infrastructurii în afara zonelor naturale.

Agricultura

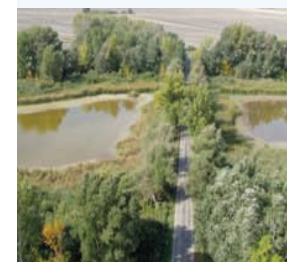
În agricultură, lucrările destinate ameliorării zonelor naturale pot îmbrăca multe forme. Utilizarea diversificată a terenului agricol în dauna monoculturilor, plantarea padurilor de arbori indigeni de-a lungul terenurilor arabile, înlocuirea metodelor de control a dăunătorilor prin renunțarea la cele chimice și abordarea celor naturale, plantarea unor zone întinse cu specii de plante ierboase la marginea acestor terenuri sau crearea de garduri vii și a unor perdele forestiere de vânt toate acestea conduc la îmbunătățirea aspectului natural al zonelor agricole.

Reconstrucția unui gard viu, Essex, UK

Silvicultura

Stabilirea zonelor de pădure protejate, ca o componentă de mare importanță în cadrul rețelelor ecologice, aplicarea principiilor de management durabil pentru aceste zone de pădure și, reimpdurirea unor zone cu specii indigene de arbori, acolo unde este necesar, contribuie în mare măsură la îmbunătățirea funcțiilor naturale ale padurilor. Aceste zone de pădure pot fi conectate apoi prin plantarea unor petice de pădure sau prin menținerea acestor petice de pădure sau a liniilor de copaci ca drept coridoare ecologice. Alte activități importante includ introducerea unui sistem de zonare a pădurii pe baza principiilor ecosistemelor.

Parcul Național Duna-Dráva, Ungaria

Turismul

Ameliorarea zonelor naturale conduce la creșterea potențialului turistic și recreativ al zonei și la o mai mare conștientizare din partea publicului în ceea ce privește conectivitatea ecologică. Amenajarea de poteci pentru trafic pietonal și biciclisti de-a lungul marginilor unui câmp, pe malul unui lac, sau a unui râu, de-a lungul lizierei unei păduri, amenajarea locurilor de campare, a unor tabere, a unor locuri de cazare în cadrul unor ferme, reabilitarea vechilor clădiri tradiționale și transformarea lor în centre pentru vizitatori sau grădini în aer liber și parcuri publice constituie numai câteva exemple ce pot fi luate în considerare.

Plimbare cu trasura, într-o zonă de iazuri, pe lângă un muzeu al pescuitului tradițional, Rétság, Ungaria